

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200473
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4420200473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkyň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobkyne: Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. bašta XX, XXX XX U. Q., zastúpenej: KATONA LEGAL, s.r.o., so sídlom G. Czuczora 4, 940 01 Nové Zámky, IČO: 53 098 684, proti žalovanému: Garden OAZIS s.r.o., so sídlom Nitrianska cesta 111C, 940 01 Nové Zámky, IČO: 51 132 893, zastúpenému: JUDr. Alžbeta BORIKOVÁ, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Predmestská 57, 010 01 Žilina, IČO: 47 249 587, o zaplatenie sumy 2 440,76 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. októbra 2021 č.k. 6C/7/2020-200, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 420a ods. 1, ods. 2 písm. a) Občianskeho zákonníka, § 16 ods. 8 vyhlášky č. 59/1982 Zb., ktorou sa určujú základné požiadavky na zaistenie bezpečnosti práce a technických zariadení, prílohou k vyhláške číslo 532/2002 Z.z. bod 2.4.7., § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 391/2006 Z.z.

1.2. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 05.05.2019 žalobkyňa prechádzala podľa kamerového záznamu prvýkrát pri rozťahnutej sieťke tak, že pri nej prešla a pravdepodobne pokračovala v ďalšom nákupe. Po rozťahnutí ďalšej sieťky žalobkyňa prichádzala k sieťke bez toho, aby sa dívala pod nohy (zjavne sa dívala dopredu). Medzi rozťahnutou sieťkou a ďalším regálom bol priestor minimálne 2 metre, ktorým začali prechádzať ďalšie dve osoby a ktorým mohla žalobkyňa bez problémom prejsť za predpokladu, že by sa riadne venovala chôdzi a dávala pozor. Popis skutkového deja, ktorý predchádzal pádu žalobkyne, opisoval pád žalobkyne a jej odchod z predajne, bol dostatočne presne a spoľahlivo popísaný vo vyjadrení právnej zástupkyne žalovaného, ktorý uviedol v bode 10. rozsudku. Naproti tomu popis deja zo strany právneho zástupcu žalobkyne nezodpovedal kamerovým záznamom, výpovedi žalobkyne ani jej manžela. Sama žalobkyňa vypovedala, že počula, že v predajni budú naťahovať sieťku. Pred pádnom žalobkyňa popri natiahnutej sieťke prešla, spadla, až keď prechádzala popri opätovne natiahnutej sieťke. Manžel žalobkyne (tak ako sám vypovedal) pád nevidel, nepomáhal jej vstať - nebol teda pri nej bezprostredne po páde. Žalobkyňa po zaplatení predajňu opustila spolu s manželom bez toho, že by javila známky úrazu - manžel jej ruku nepridržiaval, nadržala si ju ani sama. Z uvedených dôvodov konštatoval, že žalobkyňa dňa 05.05.2019 pri chôdzi po predajni žalovaného neprejavila dostatočnú pozornosť a spadla preto, že sa nedívala pod nohy, ale pred seba.

Napriek tomu, že sama počula, že bude rozťahnutá sieťka resp. niekoľko minút predtým pri rozťahnutej sieťke sama prechádzala.

1.3. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by medzi poranením žalobkyne teda zlomeninou chirurgického krčka ramennej kosti a pádom v predajni bola priama súvislosť. Žalobkyňa po páde neprivolala záchranku, jej zdravotný stav bezprostredne po páde nebol hodnoverným spôsobom zdokumentovaný. V tomto smere neboli navrhnuté žiadne dôkazy. Predavačky, ktoré boli v priebehu konania vypočuté ako svedkyne nevy povedali, že by sa žalobkyňa bezprostredne po páde sťažovala, že utrpela úraz. O možnom úraze vy povedal iba jej manžel, ktorý tvrdil, že jej kvôli bolesti musel pridržiovať ruku, ale vzhľadom na videozáznam, ktorý zachytáva situáciu pri odchode žalobkyne z predajne sa jeho výpoveď nejavila ako pravdepodobná.

1.4. Súd prvej inštancie nemal z vykonaného dokazovania preukázané, že by žalovaný porušil platné právne predpisy upravujúce bezpečnosť zákazníkov v predajni. Právne predpisy uvádzané v znaleckom posudku (najmä nariadenie vlády SR číslo 391/2006 Z.z., na ktoré sa odvoláva v závere posudku - strana 17- znalkyňa) sa týkajú skôr povinností zamestnancov a nie povinností prevádzkovateľa zabezpečiť priestor v predajni spôsobom, ktorý upravuje konkrétny právny predpis. Z fotodokumentácie doloženej v spise mal preukázané, že priestor na prechod zákazníkov za situácie, keď bola na zemi rozťahnutá sieťka bol široký cca 2 metre, žalobkyňa mohla pri vynaložení dostatočnej pozornosti uvedeným priestorom bez problémov prejsť. Z videozáznamov doložených v spise je zrejmé, že niekoľkí zákazníci pri rozťahnutej sieťke bez problémov prešli, pri „prvej“ rozťahnutej sieťke bez problémov prešla aj žalobkyňa. Z uvedených dôvodov nemal preukázané, že by žalovaný porušil svoje zákonné povinnosti ani to, že medzi pádom žalobkyne a jej následným poranením resp. následným poškodením telefónu resp. okuliarov, bola príčinná súvislosť. Vyslovil názor, že žalobkyňa spadla preto, že pri chôdzi po predajni žalovaného neprejavila dostatočnú pozornosť, neďavala pod nohy, ale pred seba. Z uvedeného dôvodu sa ani nezaoberal výškou požadovanej náhrady škody a žalobu zamietol.

1.5. O nároku na trovy konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie a navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Tvrdila, že zistenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého absentovalo hodnoverné zdokumentovanie jej zdravotného stavu bezprostredne po páde a mala volať záchranku, nie je správne. Poukázala na výpoveď svedkov Q. G., R. N. a V.. Tvrdila, že žalovaný aj v oznámení o škodovej udalosti súhlasil s vyplatením škody, čím sám potvrdil, že k vzniku uvedenej škody na zdraví došlo tak, ako tvrdila. Poukázala na predloženú lekársku správu.

2.3. Namietala voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého právne predpisy v znaleckom posudku, ktorý predložila, sa týkajú skôr povinností zamestnancov, a nie povinností prevádzkovateľa zabezpečiť priestor v predajni. Poukázala na § 2 ods. 2 písm. e) zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za arbitrárne dôvodiac tým, že uviedol slovné spojenie „sa skôr týkajú“, čím pripustil záväznosť právneho predpisu aj pre iné osoby ako len pre zamestnancov, a napriek tomu, že znalecký posudok preukazuje porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov žalovaným pri meraní sieťky priestore pre zákazníkov dôsledku, ktorého došlo k jej pádu a k vzniku škody, sa od znaleckého posudku odchýlil. Poukázala na judikát R 4/1969 a R 1/1981.

2.4. Tvrdila, že keď druhýkrát prechádzala popri sieťke dívala sa pred seba a nepredpokladala, že v priestore určenom na jej prechod niekto vytvoril akúkoľvek prekážku bez toho, aby túto prekážku viditeľne označil, alebo aby vykonal opatrenie na zabránenie prechodu cez miesto, kde sa prechádza prekážka nachádza. Namietala, voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého medzi rozťahnutú sieťkou a ďalším regálom bol priestor minimálne 2 metre, ktorým mohla žalobkyňa bez problémov prejsť za predpokladu, že by sa riadne venovala chôdzi a dávala pozor. Tento záver sa opiera o popis skutkového deja, ktorý vychádzal z fotografií nepoužiteľných na danú vec, keďže pri ich zhotovovaní nebola použitá sieťovina, ktorá sa zachytila o jej nohu a kvôli ktorej spadla, ale iná, ale úplne iná sieťovina iného rozmeru zloženia a farby a charakteristických vlastností (pevnosť, tvarová stálosť, pružnosť). Za nesprávny považovala aj názor súdu prvej inštancie, že pri chôdzi po predajni neprejavila dostatočnú pozornosť a spadla preto, že sa neďavala pod nohy, nakoľko nemohla predpokladať, že dôjde k vytvoreniu prekážky v mieste pre chodcov bez riadneho označenia. S poukazom na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo/3516/2007 uviedla, že zákon ukladá každému povinnosť zachovávať taký stupeň opatrnosti, ktorý

je možné od neho vzhľadom na konkrétne časové a miestne pomery rozumne požadovať a ktorý je, objektívne posudzované spôsobilý zabrániť alebo obmedziť riziku vzniku škody. Žiadnym spôsobom nemohla ani pri náležitej starostlivosti ovplyvniť to, že na chodníku, kde mala prejsť bude rozložená sieťovina, s ktorou bude predavačka manipulovať - naťahovať ju, a dôsledku čoho sa jej zavadí o nohu zakopne padne a zraní sa. Pohybovala sa v mieste pre ňu v predajni žalovaného vyhradenom, sústredila sa na účel, pre ktorý predajňu navštívila (nákup) a nie, preto aby sledovala, či na zemi nie je niečo rozložené.

2.5. Namietala, že súd prvej inštancie opomenul aplikovať ustanovenie § 2 ods. 2 písm. e) zákona č. 124/2006 Z.z., ktorý preukazuje porušenie zákonných povinností žalovaného pri jeho prevádzkovej činnosti, a to absenciu upozornenia na danú prekážku a riziko zakopnutia, teda nesplnenie povinností podľa prílohy č. 1 - celá časť 12 nariadenia vlády č. 391/2006 Z.z.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s argumentáciou žalobkyne nestotožňuje, rozsudok súdu prvej inštancie je správny a riadne odôvodnený. Tvrdenie, že výpoveďou svedka Q. G. a svedkyne R. N. bola riadne preukázaná priama príčinná súvislosť medzi zlomeninou krčka ramennej kosti žalobkyne a pádom v prevádzke žalovanej je nelogické a nesprávne. Týmito výpoveďami nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi zranením a pádom žalobkyne. Naopak, výpoveďami svedkyne V. a svedkyne R., ako aj kamerovými záznamami, bolo preukázané, že žalobkyňa bezprostredne po páde nejavila žiadne známky zranenia ani bolesti. V prípade, ak by mala žalobkyňa ňou popisované veľké bolesti, nezaoberala by sa kúpou kvetu, či jeho výmenou, ale riešila by svoje zranenie (na ktoré ani neupozornila personál predajne) a z miesta úrazu by ihneď odišla. Žalobkyňa nepreukázala vzťah príčinnej súvislosti ani predloženými lekáorskými správami. Tvrdenie, že ani privolaním RZP by sa nič nezmenilo nepovažoval za správne. V prípade, že by žalobkyňa naozaj mala popisované bolesti a zranenie tak ťažkého stupňa, záchranná služba by rameno žalobkyne zafixovala, jej stav zapísala do záznamu, čím by bolo hodnoverným a preukázateľným spôsobom toto zranenie zdokumentované. Medzi úrazom žalobkyne v čase približne 14:00 hod do času vyšetrenia žalobkyne o 17:32 hod ubehlo viac ako 3,5 hodiny, čo sa javí ako neprimerane dlhá doba na ošetrenie na urgentnom prijme pri tak závažnom zranení. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti údajného porušenia bezpečnostných predpisov považoval za správne. K znaleckému posudku č. 4/2020, predloženému žalobkyňou sa písomne vyjadril a k jeho námietkam žalobkyňa nepredložila ani nenavrhol žiadne dôkazy na ich vyvrátenie resp. na preukázanie svojich tvrdení, preto nebolo povinnosťou súdu ex offo nariadiť znalecké dokazovanie. Poukázal na výpoveď svedka T. a jej písomné doplnenie. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že počula, že budú naťahovať sieťku a ak sa aj pozerala pred seba, ako to uvádza v odvolaní, potom by ani označenie miesta, kde sa meranie sieťky vykonávalo, nevidela. Išlo preto o neopatrnosť žalobkyne, ktorá pri prechádzaní popri sieťke nezachovala elementárnu opatrnosť. Navyše v okolí miesta kde sa sieťka merala, bol dostatočný priestor pre bezpečný prechod zákazníkov, a zároveň miesto bolo na zemi označené číslami od 0 po 10, z čoho je zrejmé, že slúži na meranie. Súd prvej inštancie sa s uvedenými skutočnosťami náležite vysporiadal a z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že príčinná súvislosť medzi zranením žalobkyne a jej pádom v prevádzke žalovaného nebola preukázaná. Svoje rozhodnutie tiež náležite odôvodnil. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení z 18.03.2022 uviedla, že príbuzenský pomer svedkov G. a N. k žalobkyni nemala na ich výpoveď žiadny vplyv. Odchylnosti výpovede svedka boli len následkom plynutia času. Skutočnosť, že bezprostredne po páde nejavila žiadne známky zranenia ani bolesti, ešte neznamená, že zranenie nemala. A nerozporuje to fakt spočívajúci v páde žalobkyne v predajni, jej priamej prepravy do nemocnice a diagnostikovania jej zranenia. Znaleckým posudkom č. 4/2020 bolo preukázané, že žalovaný pri meraní sieťoviny nepostupoval v zmysle právnych predpisov a jeho činnosť, ktorá má prevádzkovú povahu, bola vykonávaná v rozpore so zákonom. Preto v plnej miere zodpovedá za škodu, ktorú jej spôsobil. Ide o objektívnu zodpovednosť vychádzajúcu zo zásady, že ten, kto má z prevádzkovej činnosti prospech, musí znášať sprísnené podmienky zodpovednosti. Neobstojí tvrdenie žalovaného, že išlo len o jej neopatrnosť a k jej zraneniu došlo v dôsledku jej zavinenia.

5. Žalovaný vo vyjadrení z 29.04.2022 uviedol, v prípade svedkov G. a N. ide o tendenčnú výpoveď. Ich svedeckými výpoveďami nebola jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi zranením žalobkyne a pádom v predajni, a ani dôveryhodne preukázané, že žalobkyňa po páde v predajni išla rovno do nemocnice. Navyše ide o jediný dôkaz, ktorým majú byť popreté kamerové záznamy a výpovede svedkýň V. a R.. Z lekárskeho posudku o bolestnom a z lekáorských správ vyplýva, že žalobkyňa utrpela dislokovanú zlomeninu krčku pravej ramennej kosti liečenú operačne, je preto zavádzajúce tvrdenie, že závažná zlomenina sa bolesťami neprejavila okamžite. Jeho zamestnankyne vo výpovedi uviedli, že žalobkyňa sa po páde zdvihla a odišla k pokladni. Preto žalobkyňa nepreukázala existenciu priamej

príčinnej súvislosti medzi pádom v predajni a zranením krčka ramennej kosti. Ing. T. vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdil, že konanie žalovaného bolo v súlade s právnymi predpismi na úseku BOZP a išlo len o neopatrnosť žalobkyne. Nerozporuje, že ide o objektívnu zodpovednosť, avšak aj pri tejto zodpovednosti je potrebná existencia príčinnej súvislosti, ktorá žalobkyňou preukázaná nebola. Pád žalobkyne vznikol jedine z dôvodu jej neopatrnosti.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), pretože nepovažoval za potrebné opakovať dokazovanie. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8.1. V danej veci sa žalobkyňa domáha voči žalovanému zaplata sumy 2 440,76 eura titulom náhrady škody, ktorú utrpela dňa 05.05.2019, keď v predajni žalovaného spadla. Uplatnená škoda pozostáva z vecnej škody spôsobenej poškodením mobilného telefónu, oprava ktorého stála 119,44 eura, a poškodením okuliarov, čo ju stálo 295,32 eura, a bolestného podľa lekárskeho posudku za 100 bodov v sume 2 026 eur.

8.2. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením, že u neho došlo ku škodovej udalosti zavinennej jeho prevádzkovou činnosťou a nesúhlasil ani s uplatnenými nárokmi.

8.3. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobkyne je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

9. Podľa § 420a ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí inému prevádzkovou činnosťou.

10. Podľa § 420a ods. 2 písm. a) Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená

a) činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti.

11. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi pádom žalobkyne dňa 05.05.2019 v predajni žalovaného a jej poranením, ktoré spočívalo v zlomenine krčka ramennej kosti. Dôvodil tým, že žalobkyňa po páde neprivolala záchranku, preto jej zdravotný stav bezprostredne po páde nebol hodnoverným spôsobom zdokumentovaný. V tomto smere neboli navrhnuté žiadne dôkazy. Predavačky, ktoré boli v priebehu konania vypočuté ako svedkyne nevypovedali, že by sa žalobkyňa bezprostredne po páde sťažovala, že utrpela úraz. O možnom úraze vypovedal iba manžel žalobkyne, ktorý tvrdil, že jej kvôli bolesti musel pridržovať ruku, ale vzhľadom na videozáznam, ktorý zachytáva situáciu pri odchode žalobkyne z predajne sa jeho výpoveď nejavila ako pravdepodobná. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje. Správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaný bol v spore plne úspešný.

12.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že zodpovednosť za škodu podľa § 420a Občianskeho zákonníka je zodpovednosťou objektívnou, ktorej predpokladmi sú existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a prevádzkovou činnosťou. Podľa uvedeného ustanovenia za škodu zodpovedá prevádzkovateľ prevádzkovej činnosti, pričom podľa ods. 2 písm. a) škoda je spôsobená prevádzkovou činnosťou, ak je spôsobená činnosťou, ktorá má prevádzkovú povahu, alebo vecou použitou pri činnosti. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať vznik škody spôsobenej prevádzkovou činnosťou zaťažuje poškodeného. Na druhej strane dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škoda bola dôsledkom vlastného konania poškodeného, zaťažuje škodcu.

12.2. V danej veci nebolo sporné, že žalobkyňa dňa 05.05.2019 v predajni žalovaného spadla. Avšak odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že pri páde v predajni utrpela poranenie, ktoré spočívalo v zlomenine krčka ramennej kosti, prípadne vecnú škodu. Vzhľadom sa časový odstup medzi jej pádom v prevádzke žalovaného a vyšetrením v zdravotníckom zariadení, vznikli dôvodné pochybnosti, či uvedené zranenie žalobkyne bolo práve v dôsledku tohto konkrétneho pádu. Navyše žalobkyňa bezprostredne po páde

neinformovala zamestnankyne žalovaného ani o vecnej škode, ktorá jej mala vzniknúť. A to napriek tomu, že svoj nákup v predajni žalovaného po páde riadne ukončila zaplatením vybratého tovaru.

12.3. Hoci súd prvej inštancie v rozsudku tiež konštatoval, že žalobkyňa pri chôdzi po predajni žalovaného neprejavila dostatočnú pozornosť a spadla preto, že sa neďívala pod nohy, ale pred seba, a to napriek tomu, že sama počula, že bude rozťahnutá sieťka resp. niekoľko minút predtým pri rozťahnutej sieťke sama prechádzala, uvedený záver odvolací súd považuje za nadbytočný. Pokiaľ nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi pádom žalobkyne v predajni žalovaného a jej poranením, ktoré spočívalo v zlomenine krčka ramennej kosti, prípadne s vecnou škodou, ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu, nebolo potrebné zoberať sa liberáciou žalovaného podľa § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie v konečnom dôsledku súd prvej inštancie ani neaplikoval. Rovnako nadbytočné boli závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej tvrdenému porušeniu právnych predpisov upravujúcich bezpečnosť zákazníkov v predajni žalovaným, keďže v danej veci ide o zodpovednosť objektívnu, bez ohľadu na zavinenie.

13. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými tvrdeniami žalobkyne uvedenými v odvolaní.

14.1. S tvrdením žalobkyne, že zistenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého absentovalo hodnoverné zdokumentovanie jej zdravotného stavu bezprostredne po páde, nie je správne, sa odvolací súd nestotožňuje. Pokiaľ poukázala na výpoveď svedka Q. G., manžela žalobkyne, jeho výpoveď súd prvej inštancie hodnotil v bode 38. a s poukazom na rozpor jeho tvrdení s videozáznamom, ju vyhodnotil ako nepravdepodobnú. Svedkyňa R. N. nebola pri páde žalobkyne prítomná. Svedkyňa V. pád nevidela a žalobkyňa sa po páde nevenovala. Pokiaľ aj žalovaný v oznámení o škodovej udalosti pre poisťovňu uviedol, že súhlasí s vyplatením škody, uvedené nemožno považovať za potvrdenie, že k vzniku škody na zdraví došlo tak, ako tvrdila žalobkyňa. A lekárska správa je dôkazom o úraze, nie však o mieste, kde k úrazu došlo.

14.2. Námietky žalobkyne voči záveru súdu prvej inštancie vo vzťahu k znaleckému posudku odvolací súd nepovažuje za dôvodné, keďže v danej veci ide o zodpovednosť objektívnu. To znamená, že za splnenia základných predpokladov zodpovednosti za škodu, a to existencie škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a prevádzkovou činnosťou, prevádzkovateľ zodpovedá za škodu bez ohľadu na to či porušil alebo neporušil právne predpisy. S rovnakých dôvodov odvolací súd nepovažoval za podstatné, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenie § 2 ods. 2 písm. e) zákona č. 124/2006 Z.z., ktorý preukazuje porušenie zákonných povinností žalovaného pri jeho prevádzkovej činnosti, a to absenciu upozornenia na danú prekážku a riziko zakopnutia, teda nesplnenie povinností podľa prílohy č. 1 - celá časť 12 nariadenia vlády č. 391/2006 Z.z.

14.3. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné ani tvrdenie žalobkyne, že keď druhýkrát prechádzala popri sieťke dívala sa pred seba a nepredpokladala, že v priestore určenom na jej prechod niekto vytvoril akúkoľvek prekážku bez toho, aby túto prekážku viditeľne označil, alebo aby vykonal opatrenie na zabránenie prechodu cez miesto, kde sa prechádza prekážka nachádza, a ani námitku, voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého medzi rozťahnutú sieťkou a ďalším regálom bol priestor minimálne 2 metre, ktorým mohla žalobkyňa bez problémov prejsť za predpokladu, že by sa riadne venovala chôdzi a dávala pozor. Uvedené skutočnosti a záver súdu prvej inštancie z nich vyplývajúci je podľa odvolacieho súdu nadbytočný, keďže odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že pri páde v predajni utrpela poranenie, ktoré spočívalo v zlomenine krčka ramennej kosti, prípadne vecnú škodu. Pokiaľ nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi pádom žalobkyne v predajni žalovaného a jej poranením, ktoré spočívalo v zlomenine krčka ramennej kosti, prípadne s vecnou škodou, ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu, nebolo potrebné zoberať tým, či si žalobkyňa škodu (ne)spôsobila vlastným konaním.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).